

провъзвѣститель на най-благополѣчнѣиъ день: „Ктò сѣдъ проницѣющаа ѣки ѣтро?“

Иъ азъ сѣ чюдѣ, и смѣлкамъ сѣ много, какъ Дѣхъ свѣтъ, който сичко знае и преминѣло, и сегашно, и вѣдѣще, който испытѣва сѣрдца, и ѣтровы; и на когото предѣ очитѣ сичкыты, и най-ѣтаеныты таинства сѣ по-ѣавны и отѣ самата свѣтлина; той ли пыта сега, и не знае ли: „Ктò сѣдъ проницѣющаа ѣки ѣтро?“ Коъ е там, коъто възлиза като зора? Не познава онаа, коъто отѣ сичкыты жены е избралъ за своа неѣста? онаа, за коъто говори въ пѣснь пѣсней: „Еъ е сѣ добра вѣлѣжнѣа моа;“ „сѣ е сѣ добра?“ ще ви кажѣ. Казѣва свѣщенното Писанѣ, че царъ Савла, одѣшевленнѣатъ онзи адъ на фѣрнты, (*) споредѣ голѣмата любовъ, коъто былъ ималъ къмъ Давѣда, единъ день го премѣнилъ съ царскыты си дрѣхы, ѣвѣнчалъ го съ златната дѣадима, и намѣтнѣлъ го съ порфѣрата си. Като излѣзълъ Давѣдъ изъ царскыты палаты, облеченъ като царъ, и като го гледалъ народътъ, и го не познавалъ, начнѣлъ да сѣ чуди, и да сѣ пытатъ помеждѣ си: „Ктò е сѣй?“ Кой е тойзи порфѣрѣокрасенъ человекъ? Кой е тойзи ѣвѣнчанъ царъ? сега ще разѣмѣете. Царѣтъ на царѣты, и Господъ, предѣвѣчнѣиъ Отецъ тѣврдѣ много былъ обѣнѣлъ прѣснодѣва Владычица и поискалъ да ѣ направи по-голѣма честь, и да ѣ облече съ своитѣ си одѣвнѣа; кое е одѣвнѣето Божѣе? свѣтлината: казѣва го Давѣдъ: „Одѣвѣйсѣ свѣтомъ ѣево рѣзою;“ (1) И Матѣей: „ѣ просвѣтѣйсѣ лицѣ егѣво ѣакѣво сѣблѣнце, рѣзы же егѣво вѣша вѣла ѣакѣво свѣтъ;“ (2) Слѣдователно Дѣва сѣ ѣкрашѣва съ свѣтлина, като царица, до толко, што сѣ види като одѣшевлено небе: „Предѣста царица ѣдеснѣю тебѣ въ рѣзахъ позлащѣннѣыхъ;“ (3) и свидѣтелствѣва това высокопарнѣатъ орелъ на богословѣето, Иоаннъ: „ѣ знѣменѣе вѣлѣе ѣавѣсѣ на небесѣи: жена ѣвлечѣна въ сѣблѣнце, ѣ лѣна подѣ ногѣма еѣ, ѣ на главѣ еѣ вѣнѣцъ ѣ звѣздъ двоюнѣдесѣте;“ (4) Тѣи като проникнѣва свѣтлоблѣженна тамъ лѣчезарна царица, и като ѣ гледа Дѣхъ Свѣтъ до толко чюдна, и красна, чуди сѣ, и пыта: „Ктò сѣдъ проницѣющаа?“ Коъ е там, коъто възлиза ѣкрасена съ свѣ-

(*) Стѣрашны, и грозны адскы вожества конто мѣчлалы грѣшныты въ адѣтъ споредѣ древныты баснѣтворци.

[1] Псал. 103. ст. 2. [2] Мат. гл. 17. ст. 2. [3] Псал. 44. [4] Апокал. гл. 12. ст. 1.